

Dagpengeordningens edb-system indeholder ikke oplysninger om årsagerne til udbetaling af dagpenge ved sygdom. Der er derfor heller ikke i dette materiale grundlag for at forklare årsagerne til svingninger i sygefraværets omfang, men alene mulighed for efterfølgende at registrere sådanne svingninger.

Prognoserne for udgifterne ved gennemførelsen af dagpengereformen byggede i høj grad på den svenske sygelighedsstatistik. Udviklingen har vist, at dagpengeudgifterne for det offentlige er blevet mindre end ventet. Sikringstyrelsen arbejder med en nærmere redegørelse for udgifterne i 1973-74, herunder en analyse af det faktiske udgiftsforløb, sammenlignet med udgiftsskønnene i bemærkningerne til lovforslaget.

For 1973-74 antages det, at mindreudgiften bl. a. skyldes, at en lidt større del af de samlede dagpengeudgifter i dette år er faldet inden for arbejdsgiverperioden end oprindeligt skønnet.

Forholdet mellem arbejdsgivernes og det offentliges andel af de samlede dagpengeudgifter kan imidlertid ikke antages at være konstant fra år til år.

Det kraftige fald i sygdomshyppigheden fra sommeren 1974, som arbejdsgiverforeningen har registreret, jfr. oplysninger herom i arbejdsgiverforeningens blad: Arbejdsgiveren, medfører således formentlig en større relativ udgiftsnedgang for arbejdsgiverne, end for det offentlige, således at fordelingen af de samlede dagpengeudgifter på arbejdsgiverne og det offentlige ændres i forhold til 1973-74.

Medvirkende til at ændre dette forhold er også — men hidtil kun i mindre omfang — at det offentlige skal udbetale sygedagpenge til arbejdsløse fra 1. sygedag.

Der foreligger ingen undersøgelse, der analyserer forholdet mellem udbetalingen af dagpenge og udgifterne til sygesikring.

Der foreligger ingen oplysninger om, i hvilket omfang trafikulykker medfører udbetaling af dagpenge efter dagpenge-loven.

Ud fra forskellige skøn kan det med for-sigtighed antages, at der har været 1.000-1.500 færre dagpengetilfælde for det offentlige på grund af den samlede nedgang i an-

tallet af alvorligt tilskadekomne ved trafikulykker. Forudsættes dagpengetilfældenes varighed og dagpengebeløb at svare til gennemsnittet for dagpenge til lønmodtagere — og selvstændige efter 5 ugers sygdom — kan mindreudgiften skønnes til ca. 15 mill. kr.

Spørgsmål 2:

Ad § 15.A.3.06. Omsorgen for invalidepensionister og folkepensionister.

I anmærkningerne til kontoen er oplyst, at af merudgiften på 430 mill. kr. kan de 378 mill. kr. henføres til pris- og lønregulering og 52 mill. kr. til andre ændringer. Der ønskes en specifikation af beløbet på de 52 mill. kr.

Svar:

Det er ikke muligt at specificere merudgiften på 52 mill. kr., som er anvendt udover de 378 mill. kr., der er beregnet som pris- og lønregulering. Udgiften kan skyldes, at der er taget et større antal nye plejehjem i brug end beregnet, at personalesammensætningen ved hjemmene har måttet ændres som følge af, at der på hjemmene optages stærkt plejekrævende personer, og at bestemmelserne om maksimumsgrænser for udgifterne ved driften af plejehjem ikke fuldt ud har slået igennem. I det omfang, det sidstnævnte er tilfældet, vil berigtigelse ske ved kommunernes endelige opgørelse af udgifterne for 1974-75 og give sig udslag i restansvisninger af refusion for dette finansår. Disse anvisninger sker i finansåret 1975-76.

Spørgsmål 3:

Ad § 15.A. Forsorgen for åndssvage, anbringelse på anerkendte institutioner m. v.

Der ønskes en oversigt over samtlige anlægs- og driftsudgiftsbevillinger til åndssvageforsorgen for hvert år i perioden fra 1959-74 angivet i løn- og prisniveau april 1974.

Svar:

For så vidt angår anlægsudgifter henvises til nedenstående oversigt.